אל-חטיב: הוד מעלתו השייח' מג'יד בן סלימאן אל-ראסי, שאלוהים ישמור עליו

נושא הדרשה: אמונה בגורל

דוא"ל: ofeearasla@gmail.com

https://t.me/Jumah_sermons_hebrew

לאמונה בגזרה המוקדמת - כפי שנאמר בקוראן ובסונה

אחד המבטלים של האסלאם: קסם

ומתוך זה חליפין וחסד, אז מי שעושה או מסתפק בזה הוא כופר

על הסתירות של האסלאם

התרחקות מדת האלוהים אינה לומדת אותה או פועלת לפיה

והראיה היא אמרתו: ומי עושה יותר רע ממי שנזכר באותות אדוניו ואחר כך מתרחק מהם

המתנגד העשירי

האימאם מוחמד בן עבד אל-והאב - ירחם עליו האל הכול יכול - אמר: ההתרחקות מדת ה' אינו לומד אותה ואינו פועל על פיה, והראיה היא דברו, העליונ- סג'דה: כב

:הֶסבֵּר

הסוגיה הראשונה: התרחקות מדתו של אלוהים בידע ובפועל המשמעות של מבטל זה

המחבר - ירחם עליו ה' - רצה לקבוע בסותר זה שני נושאים שאינם ניתנים להפרדה, דהיינו לימוד מדת ה' הכל יכול ופעולה על פיה.

ראשית: התרחקות מדתו של אלוהים מתוך למידה.

הכוונה בהסתלקות, שהיא אחד ממבטלי האסלאם, היא התרחקות מלמידת מקור הדת שבה הוא מוסלמי.

המלומד עבד אל-לטיף בן עבד אלרחמן בן חסן נשאל על התרחקות ממבטלי האסלאם, ואמר: "תנאי האנשים משתנים מאוד, והם שונים בהתאם לדרגות אמונתם אם יסוד האמונה קיים. , ורשלנות ופוליתאיזם הוא רק במה שפחות מזה של חובות ורצויות, אבל אם אין העיקרון שעל פיו הוא נכנס לאסלאם, ומתרחק מזה לגמרי; זה חילול הקודש של הפנייה, שבו הוא אמר הקב"ה: יש לו חיים דחוקים, ואנו נאסוף אותו ביום התחייה עיוור הפסוק, אמר המלומד סולימאן בן סחמן: "התברר מדברי השיח שאדם עושה. לא להפוך לכופר אלא על ידי התרחקות מלימוד היסוד שבאמצעותו אדם נכנס לאסלאם, לא על ידי נטישת הדברים המחויבים והרצויים" ראה אלדוראר אלסונייה

שנית: התרחקות מדתו של אלוהים בפועל.

הכוונה בו היא להתרחק לחלוטין מעין העבודה, כגון אמירת שתי העדות ואי עשיית כל מעשי הגפיים למרות יכולתו. זוהי אי אמון פה אחד, כפי שתבוא הצהרתו.

באשר למי שמתרחק מאחת החובות המחייבות בדת ואינו נוהג על פיה, הרי מדובר בהתרחקות חלקית.האדם שיש לו יסוד אמונה אינו הופך לכופר על ידי נטישת פעולה זו. מלומדים

השייח' אל-איסלאם אבן תימיה - ירחם ה' עליו - אמר: "אין לאדם להיות מאמין באלוהים ובשליחו בהיעדר כל אחת מההתחייבויות שמוחמד - יהי תפילתו ושלום ה' עליו. ייחודי להגשמה." ראה מג'מו אל-פתאווה

ושתי הסוגיות הללו אינן ניתנות להפרדה, כוונתי להתרחק מדת ה' בדעת ובמעשה, כי ידע ועשייה הם שני שותפים. מועיל ומדת האמת היא עבודה טובה, ומי שמתרחק מדעת הדת הקב"ה הכול יכול. נוצרים, ומי שמתרחק מלפעול לפי זה הוא כמו היהודים.

בהתבסס על האמור לעיל, התסמינים מחולקים לשני חלקים:

הראשון: סקירה מקיפה.

זו ההתרחקות מלימוד יסודות הדת או סוג העבודה, ולכן מי שמתרחק מזה הוא כופר מחוץ לדת האסלאם, וזו ההתרחקות שרצה המהדר - ירחם ה' אותו -.

השני: סקירה חלקית.

זו ההתרחקות מלימוד פרטי הדת ומעשיית חלק מהתפקידים, ולכן מי שיש לו הסתלקות זו לוקה בחסר באמונה למרות שהיסוד שלו נשאר.

הסוג הראשון מקטין את האמונה ומכחיש אותה לחלוטין, והסוג השני מקטין את האמונה אך אינו שולל אותה לחלוטין. ראה סתירות האמונה האנקדוטליות והממשיות מאת עבדול-עזיז אל-עבדול-לטיף, עמ'

הנושא השני: פנייה שונה מהכחשה.

כי הכחשה היא לא להאמין, אלא להסתובב ולהסתלק זה חוסר ידיעה ומעשה. יכול להיות שהוא מאמין באמיתות המסר, אבל הוא מתרחק ממנה בדעת ובמעשה. אמר העליון: לא התפלל. אלא הוא הסתובב והסתלק, אז הוא עשה שמשמעות ההסתלקות אינה פועלת, והסתלקות מציות לה' היא חילול השם.

אבן קת'ר - יהי רצון שה' ירחם עליו - אמר: "אם יסתובבו" כלומר, הם לא מצייתים לציווי שלו, "אלוהים לא אוהב את הכופרים." זה מצביע על כך שהתנגדות לו בדרך היא חילול השם, ואלוהים לא אוהב. אלה שמתוארים ככאלה, גם אם הם טוענים וטוענים בעצמם שהם אוהבים את אלוהים ומתקרבים אליו, עד שהשליח הולך בעקבות הנביא האנאלפביתי, חותם השליחים ושליח האלוהים לכל שני הגזעים ." ראה פרשנותו לפסוק זה מאל עמראן, פסוק

הסוגיה השלישית: האם מי שמתרחק מדתו של אלוהים מתרץ בכך שהוא בור בה

המתרחק מדת ה' אלקיך אינו לומד אותה ואינו פועל בה, אין הוא מתרץ בבורותו כי יכול להרים אותה לאחר שהתבררה לו האמת.

אבן אל-קאים - ירחם ה' עליו - אמר: "מי שמתרחק מלהיות מונחה על ידי גילוי, שהוא זכרון ה', עליו לומר ביום התקומה: 'הוי, אילו רק היה מרחק בין אני ואתה בשני המזרחים

אם נאמר: האם יש לאדם זה תירוץ על הטעות שלו אם הוא חושב שהוא על הדרכה, כמו שאמר העליון: {וחושבים שהם מודרכים

שנאמר: אין לזה תירוץ ואנשים כמוהו מאנשי העוולות שהשגחה שלהם נבעה מהסתלקות מהגילוי שהביא השליח - ה' יתברך ושלום -. ואי יכולתו להגיע אליו, כי יש לזה פסק אחר.

והאיום בקוראן עוסק רק בראשון, ולגבי השני, אלוהים לא מעניש אף אחד אלא אחרי איקאוממה היא ההוכחה נגדו." ראה מפתח דר אל סעדה

הסוגיה הרביעית: איך ליישב שנטישת מין העבודה היא חילול הקודש שמוציא אדם מהדת ומהחדית'ים המעידים על סילוקם של אנשים מהגיהנום לגן עדן ומתארים אותם שמעולם לא עשו טוב

כבר הוזכר כי עזיבת מין העבודה בכך שלא יעשה דבר מהגפיים כלל מכושר עבודתו והסתפקות רק באמירת שתי עדות האמונה היא חילול השם, והדבר מוסכם פה אחד, וההסכמה הנזכרת. כל אחד מהבאים:

אל-חומידי כפי שנכלל על ידי אל-חלאל בסונה ראהואל-שאפי'י כפי שהוזכר על ידי אבן תימיה ראה מג'מו אל-פתאווה ואבו עובייד אלקאסים בן סלאם בספר האמונה ראה עמודים ואל-עג'ירי בספר השריעה [ראה ואבן תימיה במג'מו אל-פתאווה ראה

אם ישאלו איך ליישב זאת עם החדית'ים שבהם אנשים ייכנסו לגן עדן בזמן שמעולם לא עשו טוב, כמו החדית' הארוכה של אבו סעיד - ישמח ה' עמו - על ההשתדלות ובו יוציאו אנשים. של גיהנום שמעולם לא עשו טוב, והחדית' סופר ע"י מוסלמי, וכן החדית' של אבו סעיד - ישמח ה' עמו. עליו - מוסכם בסיפור האיש שהרג תשעים ותשע נשמות, אחר כך השלים את המאה, אחר כך מלומד הדריך אותו לתשובה, להגירה ולהצטרפות לארץ של כאלה ואחרים, לעבוד את ה' עם צדיקים שם, ובדרך נפטר, ובחדית' אמרו מלאכי הייסורים. : הוא מעולם לא עשה טוובבהדית, מלאכי הרחמים לקחו את זה, וחדית'ים דומים במובן זה.

התשובה לחדית'ים הללו היא מספר תשובות, מהן אני בוחר שתי תשובות: -

הראשון: ההסקה מהחדית'ים הללו מבוססת על האפשרות שמי שגורשו מהגיהנום ונכנסו לגן העדן מבלי לעשות מעשים טובים הם מהעמים הקודמים ולא מהאומה של מוחמד - יהי רצון ושלום ה' עליו - שכן האש אוספת את האנשים הסוררים של אומת מוחמד - יהי רצון תפילות ה' עליו השלום - ואחרים, במיוחד מכיוון שהיא הגיעה בחדית' של אבו סעיד - ישמח ה' עמו - על הסורר שגורש ממנו האש, שהנביא - יהי רצון ושלום ה' - אמר אלוהים הכל יכול: המלאכים התערבו והנביאים התערבוההסתברות אם זה מוזכר על הראיות מתבטלת מההיגיון, במיוחד. אם האפשרות חזקה בהצלחה בחיפוש.

השני: יכול להיות שהכוונה בחדית'ים הללו באמירתו "מעולם לא עשה טוב" היא לא להכחיש את המעשה כולו, אלא דווקא עם נוכחות של מעשים אחרים. חשבו איך האיש שהרג את מאה הנפשות חזר בתשובה נדדה לארץ שבה יעבדו את הקב"ה. תשובה והגירה הם שני מעשי צדקה גדולים. אולם מלאכי הייסורים אמרו עליו לא עשה טוב מעולם

כמו כן, בחדית' של אבו חוריירה - יהא אלוהים מרוצה ממנו - לפי אחמד - ירחם ה' עליו - הנביא - יהי תפילות ה' ושלום עליו - אמר: אדם שמעולם לא עשה טוב, נהג להלוות כסף לאנשים, אז היה אומר לשליחו: קח מה שקל ועזוב את מה שקשה ועבירה, אולי הקב"ה עובר. עלינווובחדית שה' התעלם ממנו.

אתה רואה שנאמר עליו שמעולם לא עשה טוב, אף על פי שנהג לסלוח ולהתעלם מבעלי הקושי, ומשום כך נזף בו אבן היבאן בסחי' שלו [האמרה הזכירה שמעולם לא עשה האיש הזה טוב חוץ מסלוח לאלה. בקושיראה כיתב אל-תוהיד מאת אבן חוזיימה

ישנן תשובות אחרות, ונטישת העבודה נשארת בחדית'ים הללו משמעותה של אי הסכמה, והקונצנזוס מתקדם, כאמור, שנטישת סוג העבודה היא חילול הקודש, ולגבי האמירה שהוא עדיין מאמין למרות שעזב את הסוג של עבודה, זהו מקור האמונה של המורג'יה, כפי שאתה יודע, אז ערני - שאלוהים ישמור עליך -.

אבן תימיה אמר: "אסור לאדם להיות מאמין עם אמונה איתנה בלבו שאלוהים כפה עליו תפילה, זכת, צום וחאג', והוא חי את חייו בלי להשתטח לאלוהים, או לצום מהרמדאן. , או לשלם זקאט, או לעלות לרגל לביתו. הלב והכפירה אינם עם אמונה אמיתית." ראה מג'מו אל-פתאווה

ומה שמעיד על שלילת האמונה למי שלא עשה מעשים, גם אם עשו במילים, הוא אמרת הקב"ה: ואומרים אנו מאמינים בה' ובשליח ונשמענו". היו עם המאמיניםאנ-נור

אבן תימיה אמר: "אז שלילת אמונה בשם מי שמבצע פעולה, גם אם עשה זאת מפה לאוזן... יש הרבה מקומות בקוראן ובסונה לגבי שלילת אמונה בשם מי שלא עשה זאת. לבצע פעולה.

וממי שקראו חילול הקודש במכשף המסווגים, ירחם הקב"ה, בסותר זה, ונראה שמשמעו דבריו שכוונתו לסעיף הראשון, שהיה על ידי שימוש בשדים.

סופר את הדרשה: מג'יד בן סלימאן אלראסי, על נשאתה בחמישה עשר לחודש ד'ו אלקידה לשנת 1442, בעיר

בממלכת ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761, המתפרסם בעמוד